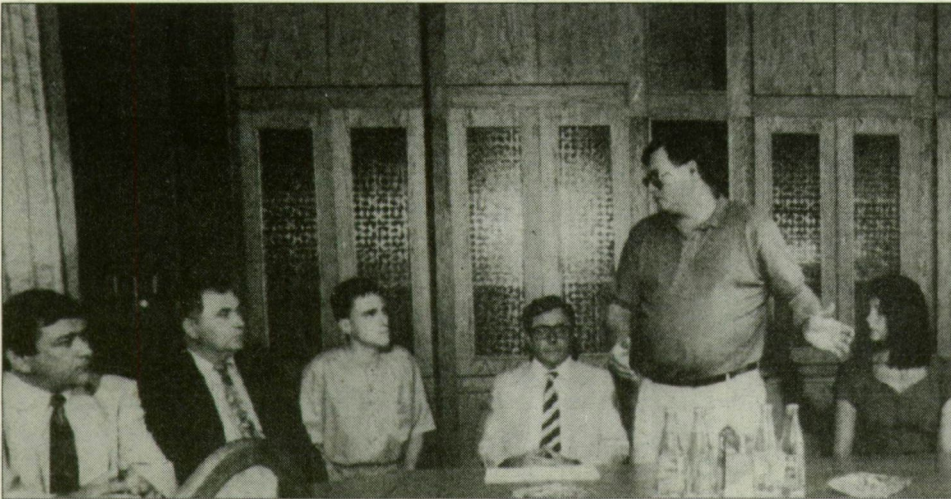

A magyarok elégedetlen emberek

Mezőgazdaságunk – amerikai szemmel

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

Greg Forristall búcsúzik vendéglátóitól.

A vendégek mellesleg a Magyar Agrárkamara és az Iowai Farm Bureau (Farmerszövetség) között két évvel ezelőtt létrejött együttműködés keretében tartózkodtak Magyarországon. Látogatásukat megelőzően a Csongrád megyeiek tíztagú delegációja töltött el két hetet május végén, június elején Iowában. A magyarok farmerszaládoknál laktak, életközlelől figyelheték (és irigylhettek) a gazdálkodás ottani módszereit. A Csongrád megyeiek különben – a megyei agrárkamara szervezésében – hasonlóképpen viszonozták a vendégszeretetet.

Az amerikai delegáció vezetője, Greg Forristall a következőképpen foglalta össze magyarországi tapasztalatait:

– Azt kellett látnunk, hogy az emberek elégedetlenek, sok a bizonytalanság, mivel – akárcsak Amerikában – csökken a mezőgazdasági termékek ára. Közös vonás az is – a hasonló természeti adottságok mellett –, hogy élelmiszerből mindkét

Búcsúzik Csongrád megyétől, és egyben Magyarországtól az amerikai, Iowa állambeli Farmerszövetség kelet-európai átalakulásokra is kíváncsi hattagú delegációja. A kéthetes Hajdú-Bihar, Békés és Csongrád megyei tapasztalatcsere után tegnap, hétfőn kerekasztal-megbeszéléssel zárult Greg Forristall és felesége, Mary Boote és férje, Marh Haines, valamint Glen Sampson (mindannyian 2-300 hektáros területeken gazdálkodó farmerek) programja. A vendégeket dr. Farkas László köztársasági megbízott köszöntötte. De részt vett a búcsúztatáson dr. Orbán Ferenc, a Magyar Agrárkamara ügyvezető igazgatója is.

országban nagy a túlermelés. Ellenben nálunk a piac szabályozza a gazdálkodást, s a

földterület legnagyobb része magántulajdonban van, ami a szemlélet miatt sokat számít. Mi, iowai farmerek sokat köszönhetünk a Farmerszövetségnek is, amely tartja a kapcsolatot a törvényhozással, és ügyel arra, hogy a farmerek jó lehetőségekhez jussanak.

Ez utóbbi megjegyzéssel kapcsolatban a megbeszélésen jelenlévő Géczy József (MSZP) országgyűlési képviselő elmondta: a parlament számára jelenleg sokkal fontosabb, ki lesz a tévé elnöke, mintsem az, mi lesz a magyar mezőgazdasággal. Jelezte, hogy Csongrád megyei kezdeményezésre jött létre – nagy nehezen – a parlamenti agrárklub, s a közeljövőben talán megalakul a régenvárt agrárbizottság is.

F. K.

„Szolgáltató ügyészséget szeretnék”

Nyilatkozik az új vezető ügyész

(Folytatás az 1. oldalról.)

olyat, hogy valamilyen politikai elvárásnak kellene megfelelnie – a „győzelem” érdekében?

– Nem, egyáltalán, sőt, ha már elvárásról beszélünk, az a maximális pártatlanság, politikai függetlenség elvárása lehet, a vezetőikkel, s az egész ügyészséggel szemben.

– Politikus alkat-e egyébként? Nehezebbre esik-e megfelelni a depolitizáltság követelményének?

– Semmiféle politikai ambícióm nincs, a szakmámat szeretem.

– Korábban pedig KISZ-vezér is volt...

– Ez pontosan így van, de azzal ki is éltem a politikálási vágyaimat. Egyébként MSZMP-tag is voltam tíz évig, hivatásos politikus azonban nem.

– Ezt a „hajdani” párttagságot nem dörgölték most az orra alá?

– Nem, pedig beírtam a pályázatomba is. Vezető sosem voltam, csak egyszerű tag. Mindenki tudja, ez szinte feltétele volt az előrelépésnek.

– Ha már a múlt rendszerről beszélünk: az ügyészséget a rendszer egyik támaszának, kiszolgálójának tartották. Változott-e mára a helyzet?

– Ezt a kiszolgáló jelleget én már az utolsó időszakban nem éreztem. Változást mostanra pedig annyiban látok, hogy független, befolyásoktól mentes munkánk hatására talán oldódni látszik a társadalomban az a bizalmatlanság, ami a rendszerváltás időszakában kétségtelenül érezhető volt velünk szemben.

– A rendőrség meghosszabbított karjának is nevezték korábban az ügyészséget.

– Ha ez netán így is volt, egyáltalán nem gondolom, hogy most is így lenne. Sőt, köztudott, hogy mi gyakorolunk törvényességi felügyeletet a rendőrség felett. Ehhez szorosban hozzátartozik az a tény, hogy a bünygyi helyzet – első sorban létszám- és pénzhiány

miatt – egyre romlik, s olyan mértékű a rendőrség leterheltsége, ami veszélyezteti vagy a nyomozások eredményességét, vagy a törvényes határidők betartását.

– Éppen az előbbiekkel függ össze: nem érez-e olyan tendenciát talán még erősebben, mint korábban, hogy e túlterheltség közepette a nagy gengszterek szabadon garázdálkodnak, s csak a kicsikre jut ideje, energiája, tehetsége a rendőrségnek?

– Nyilvánvalóan van ebben igazság. Összefügg ez azzal is, hogy büntetőjogi rendszerünk továbbfejlesztésre szorulna, mert nem követte a gazdasági élet változásait. De persze szükség lenne a nyomozóhatóság létszámának, technikai felszereltségének, kvalifikáltságának növelésére is. Ez pénzkérdés. Jelenleg a bűnözők lehetőségei messze meghaladják a rendőrségét.

– A büntetőjog fejlesztése, társadalmi változásokhoz való igazítása valóban fontos. Így volt ez azokban az időkben is, amikor tanúja voltam: egy tiltott határátlépésért bíróság elé állított férfit a paragrafusok által követelnél Ön enyhébb büntetést kért a vád képviselőjeként, tekintettel arra, hogy elavult volt (mára meg is változott) a tiltott határátlépés megítélése. Ma van-e lehetősége egy ügyésznek ilyen mérlegelésre?

– Némi mozgásteret lehet adni a jogszabályok a jogalkalmazónak, amikor megítélheti a cselekmény „társadalomra való veszélyességét”. Ma elsősorban a devizabűncselekmények szolgálnak erre jó példát, amelyek „társadalomra való veszélyessége” egyre kisebb. Jóllehet még mindig 1974-es jogszabály szerint kell ilyen ügyekben eljárni, gyakorlatilag olyan ügy, amelyben korábban börtönbüntetést szabott ki a bíróság, ma már ügyészi megrovással lezárható.

– Ez persze az egyik véglet, amikor a társadalom igazság-

érzete enyhébb büntetést várna, mint ami kiszabható. Gyakoribb viszont a fordított eset, amikor a közvélemény enyhének tartja a bíróság ítéletét, s az ügyészség sem fellebbez. Ilyenkor sokakban fölmerül: vajon nem befolyásolták-e „szép szóval”, netán anyagiakkal akár az ügyészséget, akár a bíróságot?

– Erre csak azt tudom mondani: ilyen egyszerűen nincs.

– Tudom, hogy ilyenről sosem lehet hallani, olvasni. A köztudatban mégis benne van, hogy létezik korrupció az igazságszolgáltatásban is.

– Ennek talán az lehet az alapja: egyeseknél előfordulhatott, úgy kérték pénzt az ügyféltől, hogy „ezt oda kell adni az ügyésznek és a bírónak”. Erről én is csak hallottam. Ha előfordulna ilyen eset, bizonyítani szinte lehetetlen lenne, de nyilván aki adja a pénzt, úgy tudja, az ügyésznek, bírónak adta. Nálunk azért is kizárt a korrupció, mert több kézen megy át az irat, több ember is dolgozik egy ügyön.

– S ha mégis tudomására jutna?

– Természetes, hogy az ilyesmi megengedhetetlen. De hangsúlyozom, erre még nem volt példa.

– Mint új vezető, miben szeretne mást, jobbat, mint amit eddig tapasztalt?

– Szolgáltató ügyészséget szeretnék. Ami azt jelenti, az ügyészségnek nem az a szerepe, hogy zaklassa az embereket – ahogy azt sokan elképzelik –, hanem kifejezetten segítségére legyen a lakosságnak, s emellett maradéktalanul meg tudjon felelni a törvényben előírt felügyeleti szerepének is. Amit fontosnak tartok: érezni lehessen, hogy mi vagyunk az állampolgárokért, és nem fordítva.

BALOGH TAMÁS

Sorok az otthonról

Tanácsok, ötletek, játék

Sorok az otthonról címmel lapunk a Becker-Bayer céggel közösen új rovatot – és játékot – indít. Tizenöt héten át mindenki számára hasznos, megfogadható és megvalósítható tanácsokat adunk a lakókörnyezet otthonosabbá tételéhez. Sorozatunk foglalkozik majd a lakás minden helyiségével. Adunk bútortervezési és javítási ötleteket, a világítóberendezések, a padló- és falburkolatok, a textiliák, a virágok és egyéb lakásdíszítők elhelyezéséhez tanácsokat, sőt, saját, ezermesterkedő munkával megvalósítható tippeket is.

Játékoskedvűek figyelmébe ajánljuk, hogy a rovatban minden héten felteszünk egy-egy kérdést a bútorokkal, illetve azok stílusával, színével, származásával, anyagai-val kapcsolatban. A helyes megfejtést beküldők között ötetenként sorsolást tartunk. Ezen az vesz részt, aki az öt helyes választól legalább hármat eltalált. A 2. sorsoláson az addigi tíz hét kérdéseiből 6-ra jó választ adók, a fő-sorsoláson a 15-ből 10 helyes választ eltalálók között lesz a résztvevő.

A játék országos, több nagyobb városban – Szegeden, Kecskeméten, Győrben és Pécsen – kerül megrendezésre. A kérdések természetesen minden esetben különbözőek. A sorsolásokon (október 1., november 5. és december

10-én) 3-3, illetve a decemberi fősorsoláson 6 díjat sorsolunk ki.

A fődíj a fősorsoláson egy 300 ezer forint értékű ülogarnitúra.

A további díjakat összesen 100 ezer forint értékben 2-6. díj formájában közösen sorsoljuk ki.

A részsorsolások fődíja bútor – 50-50 ezer forint értékben, mely közösen sorsolódik az említett városok között. A 2. és 3. díjakat (20 ezer forint, illetve 3 ezer forint értékben) városonként nyerhetik meg. Aki az első sorsoláson nem vesz részt, mert nincs elég jó válasza, a másodikra és a harmadikra még összegyűjthet elegendő jó feleletet a kérdésekre és nyerhet. Annál is inkább, mert a kérdéseket bármikor megtalálhatják, megkapathatják a Becker-Bayer üzleteiben (Szegeden a Mars téren, az M pavilonban). A játék kérdéseire adott válaszokat a Becker-Bayer üzletbe kell eljuttatni.

A sorok az otthonról először majd a lakás egyik legfontosabb közösségi életteréről, legérdekesebb részéről, a konyháról szólnak. Az általunk felvetett ötletek, problémák mellett természetesen szót kap olvasó: várjuk leveleiket, melyekre a lehetőség szerint a lap hasábjain (egyedi esetekre levélben) válaszolunk. Kérjük, írják meg minden olyan lakástervezési vagy megvalósítási gondjukat, amire nem találják a megoldást. Kérdéseikre a Becker-Bayer üzleteiben is készséggel válaszolunk.

Tehát: jövő héttől keddenként új rovat, új játék lapunkban: Sorok az otthonról. S nyeremények a Becker-Bayertől.

„Ahová az ember lenyúlt, üzletet talált”

Molnár és csapata újra Szegeden

(Folytatás az 1. oldalról.)

Molnárék megérkezésének hírére az oroszok felálltak a tárgyalasztaltól, s a magyar-orosz barátságra, no meg a szegedi üzletemberrel három éve tartó jó kapcsolatra hivatkozva attól kezdve csak velük foglalkoztak. Az ötnapos oroszországi, közelebből szibériai „vendégzereplésnek” lett is eredménye: Molnár Sándor közreműködésével például orosz-magyar részvénytársaság alakult, amelynek 43 százalékban a Hanti (szintén orosz-magyar) Kft., 23 százalékban a Krasznolenin-nyeftegaz gáz- és olajipari egyesülés, 44 százalékban pedig egy geológiai vállalat (13 márványbányával a háttérben) a tulajdonosa.

Az Rt. keretében a Hanti olasz csempegyártó gépsort visz ki, amelynek segítségével állítják elő a magyarországi behozatalra szánt márvány kőzeteket. Cserében hazai textília – többek között a Heavytex szövetei –, s élelmiszer utazik Oroszországba. A részvénytársaság tevékenysége arra is magyarázatot ad, hogy miért is vette meg Molnár Sándor a Vidia Kereskedőház Rt.-t. (Nyilvánvaló: ekkora üzleti forgalom lebo-

nyolítására már nem elegendő a Molnár Vállalkozói Iroda, itt szükség van a kereskedőház méreteire, szakembergárdájára.)

De hogy milyen más üzleti lehetőségek közelébe jutottak a többiek, arról beszéljenek inkább ők maguk!

Tühegyi József: Molnár Sándor kapcsolatai olyan eredményeket hoztak, amelyek Szeged szempontjából sem érdektelenek. Az önkormányzat nevében szándéknnyilatkozatot írtam alá a pervouralszki alpolgármesterrel, amelynek lényege, hogy az oroszországi privatizációban, a mamutvállalatok részekre bontásában, a profilváltásban részt vehetnének a szegedi szakemberek is. Segíthetünk olyan kérdések megoldásában is, mint a vállalatok és vállalkozók egymáshoz való közelítése. Mellesleg irigykedtem, hogy a Szeged méretű bányavárosban a privatizációt az önkormányzat vezetheti le.

Molnár Sándor: Eddig is nagy lehetőségeket láttam az orosz piacbán, azúttal sem csalódtam. Az biztos, hogy nagyon nehéz velük üzletet kötni, s csak tisztességesen lehet hozzájuk közelíteni. Kizárólag olyan árut szabad exportálni,

ami eladható. Sok magyar cég azt csinálja, hogy kiviszi a bővít – amivel lejárthatja a magyar termékeket. Az Rt. alapító okiratán kívül különben még egy jelentős megállapodást tőgztettünk: a Schwinn-Csepel amerikai-magyar-orosz kft. kerékpárösszeszerelő üzemét telepít a jövő év elején Pervouralszkba, ahol is elkezdődhet a magyar kerékpárok kinti gyártása.

Dr. Oláh János: A tapasztalatcserén kerestük a kapcsolatot a pénzügyi szférával. Az egyik tervünk az, hogy összehozzuk a magyar bankok körül csoportosuló kisebb vállalkozókat, valamint az ottani hasonló társaságokat (mellesleg náluk is megszületett a két-szintű bankrendszer). Ilyen kapcsolatok keretében lehetne például tejfeldolgozókat, sörgyárakat, téglagyárakat telepíteni Oroszországban. Nagy érdeklődést mutattak az oroszok a különböző pénzkímélő eszközök, így a hitelkártya iránt – havi 150 százalékos infláció esetében ez nem csoda. Ennek a know-how-ját elképzelhető, hogy átvesszik. Különben azt vettük észre, ahová az ember lenyúlt, üzletet talált.

Széll János: Hogy minden

csak kapcsolat kérdése, számomra most vált egyértelművé. Tavaly az üzbegekkel 6 millió dollár értékben kötöttünk barterüzletet, de idén nem jött össze ugyanez: eladták a gyapotjukat bagóért, hogy élelmiszerhez jussanak. Azóta már többször jártam Oroszországban, de nem tudtam a Heavytex szöveteit eladni, mert azonnal az merült föl: mit adnak érte? Ha az Újszegedi Szövő Rt. termékeit is kiválasztják ellentételezésként az orosz partnerek – a Vidián keresztül –, akkor azt mondhatom, hogy biztos piacra találtam.

Nagy László: Mint augusztus 1-je óta kulturális szolgáltatásokkal foglalkozó vállalkozó, a sport- és vadászati turizmus lehetőségeit kutattam. Közvetíteni szeretnék a Nyugat és a Kelet között, kihasználva olyan adottságainkat, mint a szegedi repülőter.

A szegedi üzletemberek különben megállapodásra jutottak az oroszokkal abban is, hogy a közeljövőben Szverdlovszkban expót rendeznek – közösen.

FEKETE KLÁRA